

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 461/2019
23.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милована Салатића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 506/18 од 28.09.2018. године и Вишег суда у Суботици Кж1 133/18 од 19.02.2019. године, у седници већа одржаној 23.05.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 506/18 од 28.09.2018. године и Вишег суда у Суботици Кж1 133/18 од 19.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 506/18 од 28.09.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од четири месеца која се неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да Основном јавном тужиоцу у Суботици накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, те да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, док ће о трошковима пуномоћника оштећене суд одлучити накнадно посебним решењем. Оштећена ББ је упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 133/18 од 19.02.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Суботици К 506/18 од 28.09.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Милован Салатић поднео је

захтев за заштиту законитости због „повреда одредбе члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, уз образложење да је суд повредио закон на штету окривљеног када га је према чињеничном стању које је утврдио огласио кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Одбрана налази да није јасно како су првостепени и другостепени суд из речи: „видећеш ти своје ...“, закључили да је то претња да ће се напасти на живот и тело оштећене. По ставу одбране из наведених речи не произлази да је окривљени оштећеној упутио озбиљну и конкретну претњу да ће напасти на живот или тело, односно да ће јој озбиљно наудити па с`тога наведене речи објективно гледано нису могле створити осећај угрожености код оштећене. Због тога се према ставу браниоца у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи нужни за постојање кривичног дела из члана 138. став 1. КЗ што указује да је побијаним пресудама повређен кривични закон на штету окривљеног.

Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву браниоца окривљеног оцењује као неосноване.

Врховни касациони суд налази да је првостепени суд, након што је одржао главни претрес, правилно закључио да из чињеничног описа радње извршења кривичног дела произлазе сва битна обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Наиме, из описа радњи у изреци првостепене пресуде (које бранилац уопште не помиње у поднетом захтеву), да је окривљени на описаном месту и у описаном времену, смањено способан да схвати значај дела и да управља својим поступцима, али не у битној мери, угрозио сигурност оштећене тако што је руком и ногом више пута ударио у улазна врата на згради адвокатске канцеларије оштећене ББ, те је ударао шаком о интерфон а када се оштећена јавила упутио јој претње „видећеш ти своје“ након чега је извршио малу нужду по истим улазним вратима, произлазе како сва објективна обележја кривичног дела која се односе на радњу извршења кривичног дела тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, па је окривљени АА правилном применом кривичног закона правноснажно оглашен кривим и осуђен због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Осим тога, Врховни касациони суд, везано за напред изнете наводе у поднетом захтеву упућује и на разлоге жалбеног суда дате на страни 2 и 3 другостепене пресуде у смислу члана 491. став 2. ЗКП, налазећи да су исти јасни и аргументовани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.